

А С Е Н Ъ І.

Приказка изъ Българскѣ-тѣ Исторіѣ.

І.

Почтенный Господинъ І. Нѣмцевичъ е начинѣлъ еднѣ отъ свои-ты приказки съ тыя рѣчи: *Въ това врѣмя, за кое-то вече никой и не помышлява.* Съ тыя сѣщи израженія сѣмь принужденъ да начинъ и азъ тѣхъ приказкѣ. Защо-то, колко-то пѣти сѣмь прѣмышлявалъ това Нѣмцевичъ изрѣченіе (фраза), всякога, колчимъ сѣмь зель нѣщо да пишѣжъ, то ми ся е испрѣчвало въ перо-то, за да хвърльж на него мысли-ты си.

И така: Въ онова врѣмя, за кое-то вещь никой и не помышлява, за кое-то едва щешъ да намѣришь споменъ у Гърцкы-ты лѣтописцы*), съ кое-то на' да ли ще има въ всичкыя ученъ свѣтъ и десятина душъ да ся занимавать, кое-то е было прѣди шестотинъ и седьмдесять и девять години, въ това врѣмя вѣрвѣхъ излегка двама пѣтници прѣзъ еднѣ прѣкраснѣ странѣ. Вѣрвѣхъ и разглядвахъ. Облѣкло-то имъ бѣше сыромашко, пѣтническы торбы имъ высяхъ о бедрѣ-тѣ, дебелъ прахъ покрываше обуща-та имъ, а по тяжкы-ты тоягы можаше да ся познае, че не сѣ днесъ тѣргнѣли на пѣтъ; нѣ пакъ не бѣхъ равнодушны камъ природнѣ-тѣ красотѣ. Често

*) Никита Хоніатъ: de Isaacio Angelo;—Г. Кодикъ: de originibus Constantinopolitanis;—Г. Акрополита: chion. compend.